

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Er/398/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116211397
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6116211397.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní vo veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Cementárska cesta 5208/9, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516, proti povinnému: O. Z., G.. XX. XX. XXXX, K. R. XXXX/X, XXX XX K. K., štátny občan SR, zastúpený Mgr. Alenou Gregorovou, advokátkou, so sídlom Horná 54, 974 01 Banská Bystrica, na vymożenie peñažnej pohľadávky vo výške 6004,80 Eur s príslušenstvom a trovami exekúcie, o vznesených námietkach povinného proti exekúcii, takto

rozhodol:

Súd námietky povinného proti exekúcii vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD., Exekútorický úrad so sídlom v Rimavskej Sobote, Kálmána Mikszatha 268 (EX 310/2016) podané na pošte dňa 4.10. 2016 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1) Dňa 15. 06. 2016 bola na tunajší súd doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Jánovi Gasperovi, PhD., so sídlom exekútorského úradu Kálmána Mikszatha 268, 979 01 Rimavska Sobota (ďalej len „exekútor“), o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ďalej len „žiadosť exekútora“) vo veci vymożenia pohľadávky oprávneného PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 (ďalej len „oprávnený“) proti povinnému: O. Z., G.. XX. XX. XXXX, K. R. XXXX/X, XXX XX K. K., štátny občan SR (ďalej len „povinný“) spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeným na sídlo exekútora dňa 08. 06. 2016 a priloženým exekučným titulom - Zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, č. k. 3Zm 716/2014-11, zo dňa 13.04.2015, vykonateľným dňa 19. 05. 2015, (ďalej len „exekučný titul“).

2) Dňa 10. 10. 2016 boli zo strany exekútora na súd doručené námietky povinného proti exekúcii, zo dňa 04.10.2016, doručené na sídlo exekútora dňa 05.10.2016 (ďalej len „námietky“). V námietkach povinný poukázal na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovej pôžičky, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov v sume 5 508,- Eur, pričom povinný uviedol, že mu bolo reálne poskytnutých 2 550,- Eur, pretože bol súčasne zaviazaný na úhradu zmluvnej odmeny vo výške 2 958,- Eur, splatnej v deň poskytnutia finančných prostriedkov (ďalej len „zmluva o úvere“). Túto skutočnosť povinný označil za odporujúcu „ratio legis“ inštitútu úveru. V tejto súvislosti povinný tiež poukázal na povinnosť splácania poskytnutého úveru v 36 mesačných splátkach po 153,- Eur, pričom doposiaľ splatil sumu 5 508,- Eur a tiež odmenu za poskytnutie úveru v sume 2958,- Eur, teda celkovo 8 466,- Eur. Uplatnenie zmenky na súde považuje za neprimeranú sankciu voči sebe ako spotrebiteľovi. Ďalej povinný poukázal na predmet podnikania oprávneného, ktorý poskytuje úvery prostredníctvom vopred pripravených zmlúv a zmluvných podmienok bez možnosti ich ovplyvnenia. Povinný súčasne poukázal na osobitosť uzatvorenia zmluvy o úvere, kedy po vlastnej iniciatíve u obchodného zástupcu oprávneného tento vyhotovil predtlačенú formu zmluvy o úvere na fyzickú osobu podnikateľa z dôvodu väčšej výhodnosti. Týmto povinný považoval konanie oprávneného vedome na jeho škodu, kedy bol povinný podľa zmluvných podmienok podpísať vlastnú blankozmenku s nevyplnenou sumou zmenky a

údajom o jej splatnosti. Povinný uviedol, že nemal inú možnosť ako takúto zmluvu spolu so zmenkou podpísať. Povinný rovnako poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora, sp. zn. C-110/14, Horatiu Ovidiu Costea proti SC Volksbank Romania SA a na jeho odôvodnenie ohľadne postavenia fyzických osôb ako spotrebiteľov aj napriek pri podnikateľskej činnosti. Povinný zároveň odkázal aj na závery Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Obo/7/2011, zo dňa 20.10.2011, ktorá podľa neho podporuje zásadu, že ani fyzická osoba podnikateľ nie je vylúčený z okruhu subjektov, ktoré zákon definuje ako spotrebiteľov. Podľa povinného zmluva o úvere je typom spotrebiteľskej zmluvy z dôvodu, že predmet zmluvy sa netýka jeho podnikateľskej činnosti a preto povinný vyslovuje záver, že vystupoval ako spotrebiteľ. V tejto súvislosti dodal, že zmenka je zo zákona neplatná a teda nebolo možné uplatniť nároky z nej na súde. Ustanovenie zmluvného dojednaní týkajúceho sa zmenky považuje povinný za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v neprospech spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností povinný navrhol, aby súd vedenú exekúciu zastavil a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 227,98 Eur. Súčasťou námietok boli ako prílohy doručené Zmluva o revolvingovej pôžičke, zo dňa 18.07.2011, spolu so splátkovým kalendárom.

3) Na námietky sa podaním doručeným dňa 31.01.2020 vyjadril oprávnený, ktorý uviedol, že povinný nie je oprávnený v námietkovom konaní namietat' skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, pričom podľa oprávneného exekučný súd nie je oprávnený tieto otázky v súčasnosti riešiť. V tejto súvislosti odkázal aj na príslušnú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, napr. R 47/1970, príp. na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3CoE/275/2014, zo dňa 15.04.2015, príp. Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 16Er/5381/2014-56, zo dňa 01.12.2015. K zmluve o úvere oprávnený uviedol, že túto povinný uzatváral ako podnikateľský subjekt konajúci pod svojim obchodným menom, miestom podnikania, IČO, tiež označený registratúrnym zápisom v živnostenskom registri príslušného obvodného úradu. Tieto skutočnosti podľa povinného nesporne preukazujú podnikateľské postavenie povinného pri uzatváraní zmluvy o úvere. Ďalej oprávnený poukazoval na články 10 a 14 Zmluvy o úvere, ktoré podľa neho potvrdzujú uvedené závery. Oprávnený poprel tvrdenia povinného o spotrebiteľskej povahe právneho vzťahu, pretože tieto tvrdenia nemajú oporu v žiadnom skutkovom tvrdení a ani označenom dôkaze. Oprávnený tiež odkázal na rozhodovaciu činnosť Európskeho súdneho dvora, C-464/01, vec Johann Gruber proti Bay Wa AG, ktorý podľa oprávneného pojednáva o tom, že ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Tieto závery sú podľa oprávneného ďalej preberané aj súdmi Spolkovej republiky Nemecko (Bundesgerichtshof, VIII ZR 91/04, 22.12.2004). Oprávnený ďalej uviedol, že aj správanie zmluvných strán po uzavretí zmluvy je tiež určitým dôkazom o tom, čo strany pri uzavretí zmluvy zamýšľali, s akými pohútkami do zmluvného vzťahu vstupovali a čo jej uzatvorením sledovali. Tvrdenie povinného po určitom čase, že konal ako spotrebiteľ je len dôkazom o zavádzaní, a to či už v čase uzatvárania zmluvy alebo prípadne pre účely tohto konania. Oprávnený v tejto súvislosti tiež dodal, že nie je zrejmé z akého dôvodu by sa malo uprednostniť toto súčasné tvrdenie povinného oproti jeho skoršiemu tvrdeniu pri uzatváraní zmluvy a teda nie je možné použiť na daný záväzkový vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. K tvrdeniam povinného ohľadne dojednaní týkajúcich sa vyplnenia blankozmenky a jej zabezpečenia úveru oprávnený uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy bolo takéto zabezpečenie štandardným inštitútom. Podľa oprávneného, každá forma zabezpečenia, ktorým si veriteľ zabezpečuje splnenie peňažného záväzku zo strany dlžníka je vždy stanovená v prospech veriteľa. Oprávnený dodal, že v prípade riadneho splácania nedôjde k výkonu tohto práva zo strany veriteľa a v prípade nesplácania záväzkov zo strany dlžníka veriteľ je oprávnený do zmenky vyplniť výlučne sumu záväzkov dlžníka, ktoré sú splatné ku dňu vyplnenia zmenky. Takéto konanie nie je možné označiť na škodu dlžníka. Oprávnený tvrdenia povinného o tom, že súd, ktorý vydal exekučný titul sa pri jeho vydávaní nezaoberal postavením povinného ako spotrebiteľa, považoval za nedôvodné. Pred záverečným návrhom oprávnený poukázal na ustanovenia § 39 ods. 4, § 44, § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, pričom dodal, že dôvody na zastavenie exekúcie nie sú dané. Na základe uvedených skutočností oprávnený navrhol, aby súd námietky povinného zamietol ako nedôvodné a priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 278,46 Eur.

II.

4) Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku

alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

5) Podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

6) Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

7) Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

- a) neprijateľné zmluvné podmienky,
- b) obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
- c) rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

III.

8) Pred samotným posudzovaním dôvodnosti námietok súd najskôr preskúmal, či bola dodržaná zákonná lehota na ich vznesenie. Z pripojených obálok a predmetných doručení súd zistil, že povinnému bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené dňa 22. 09. 2016 a námietky boli exekútorovi doručené na jeho sídlo dňa 05.10.2016.

9) Súd konštatuje, že námietky proti exekúcii boli vznesené v zákonnej lehote 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktorá by inak uplynula dňa 07.10.2016. Súd preto pristúpil k posudzovaniu ich opodstatnenosti.

10) Z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - sp. zn. 4 Cdo 51/98, príp. 5 M Cdo 12/2007, vyplýva, že a) Námietky povinného proti exekúcii (§ 50 zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov) nie sú opravným prostriedkom povinného a nesmerujú proti určitému rozhodnutiu súdu. Sú jeho obranou, ktorou čelí proti nemu vedenej exekúcii. Ich cieľom nie je dosiahnuť zmenu alebo zrušenie konkrétneho súdneho rozhodnutia, ale vyhlásenie exekúcie za neprípustnú, b) Z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátu orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu.

11) Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je svojím charakterom sporom o začatie exekúcie. Exekučný súd na základe vznesených námietok povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene, t. j. či po vzniku exekučného titulu, ale pred začatím exekúcie, nastala prekážka na jej vykonanie. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 M Cdo 3/2009).

12) Podstatou námietok povinného je jeho tvrdenie, že pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako spotrebiteľ i napriek tomu, že v predmetnej zmluve bol označený ako fyzická osoba podnikateľ. Týmto podľa neho zmluvné ustanovenia o nároku oprávneného na vyplnenie zmenky v prípade nesplácania úveru považoval za neprijateľné zmluvné podmienky s následkom ich neplatnosti a teda neúčinnosti voči nemu.

13) Súd úvodom dáva do pozornosti, že exekučným titulom je vykonateľný zmenkový platobný rozkaz vydaný príslušným všeobecným súdom, ktorý má účinky rozsudku a voči ktorému podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku mal povinný možnosť podať námietky ako prostriedok nápravy. Nepodaním námietok voči exekučnému titulu sa exekučný titul stal právoplatným a vykonateľným so všetkými nárokmi, ktoré sú v ňom priznané.

14) Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. sp. zn. IV. ÚS 160/2019, ktorá uvádza, že právna úprava oprávňuje exekučné súdy na preskúmanie (aj) tých skutočností, ktoré boli rozhodné pre právne posúdenie vymáhaného (judikovaného) nároku ešte v štádiu pred vydaním exekučného titulu, len vo výslovne ustanovených prípadoch, a to predovšetkým pri osobitných kategóriách exekučných titulov, akými sú práve rozhodcovské rozsudky a notárske zápisnice. Rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky uznala závery rozhodovacej činnosti všeobecných súdov o tom, že všeobecné súdy v exekučnom konaní nie sú oprávnené preskúmať (vecnú) správnosť a zákonnosť nároku vyplývajúceho z právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu. Súd tieto závery analogicky aplikoval aj na predmetný exekučný titul, ktorý má povahu zmenkového platobného rozkazu, ktorý je postupom vydania a povahou rozhodnutia totožný s platobným rozkazom.

15) S poukazom na citované ustanovenia Exekučného poriadku a na uvedenú rozhodovacia činnosť súd uvádza, že podstatou exekučného konania je zabezpečenie výkonu vykonateľného rozhodnutia, pričom je neprípustné, aby súd opätovne preskúmal takéto rozhodnutie v prípade, že sa jedná o rozhodnutie súdneho orgánu. Súd preto dôvody, na ktorých spočívajú námietky povinného považuje za skutočnosti, o ktorých bolo, príp. malo byť rozhodnuté v pôvodnom konaní, predchádzajúcom vydaniu exekučného titulu. V exekučnom konaní už takéto dôvody nie sú spôsobilé na to, aby ich bolo možné relevantne zo strany súdu preskúmať. Zo strany povinného teda nebol preukázaný žiadny zákonný dôvod na vyhoviecie námietok, rovnako ani neuviedol žiadny z dôvodov podľa §-u 50 Ex. poriadku, pre ktoré by mal súd námietkam vyhovieť, resp. žiadny z dôvodov, pre ktoré je exekúcia neprípustná, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

16) Súd na záver poznamenáva, že o náhrade trov konania o námietkach rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti uznesenia o námietkach v zmysle § 200 ods. 1 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 50 ods. 4 EP).